

**MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)**
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG MẸ VIỆT NAM ƠI BỐ Y

ĐƠN LỜI TÔI SẼ M. MÉRILLON LÊN SÂN KHU

Th Ba, ngày 22 tháng T

Với sự thối nát nhốn nhối trên đường phố Sài Gòn, với sự bời rời Hoa Thành Đôn, với sự kín đáo Múc Túc Khoa, với niềm hy vọng Ba Lê, với sự thối nát của Tầng Tầng Thiêu đốt loạn báo chí u hôm qua. . . cho tôi gì nầy chớ thây có phần nầy và phần kia khắp nơi thôi. Trên cõi thế giới, chánh

phần nào bây giờ cũng chú ý đến những gì gọi là "biên cảnh xảy ra" mà thôi. Đài phát thanh Sài Gòn đưa ra hai đoạn trích dưới đây những bài bình luận đầu tiên của báo chí ngoài quốc:

* Câu trả lời "Thời Báo New York Times" (New York Times) ở Hoa Kỳ :

- "Số đầu tiên của Nguyễn Văn Thiệu trong chức vụ Tổng Thống VNCH đã làm giảm đi khả năng sẽ có một cuộc chiến đẫm máu đến nỗi sẽ "kết thúc" (nguyên văn của tác giả: "finish" bằng tiếng Mỹ, trong đầu ngoặc).. Các bên hiện diện của Việt Nam cuối cùng sẽ có một cuộc hội thảo tìm kiếm một giải pháp phù hợp với các điều khoản của Hiệp Định Ba Lê năm 1973"

* Câu trả lời "Thời Báo" (Times) ở Luân Đôn :

- "Ai đã phản bội? ngoài ai nào? Đây là một câu hỏi rắc rối. Tuy đây không còn nghi ngờ gì nữa là Chính Phủ Hoa Kỳ rõ ràng đã có trao quyền cho Tổng Thống Thiệu những sự bõ đỡ trong trường hợp tức thì của chiến tranh.. Tổng Thống Thiệu đã có hành động đúng khi ông tuyên bố rút lui vì quyền lợi của đất nước của ông ta, để mở đường cho những cuộc đàm phán....."

Câu hỏi mà mọi người đưa ra cho viên viên là:

- "Tổng Thống Trần Văn Hương, ngoài ai để cho thay thế ông Thiệu, theo đúng Hiến Pháp Việt Nam, sẽ giải quyết chính quyền để bao nhiêu thời gian nữa?"

Ông Trần Văn Hương, ngoài ai thay thế ông Thiệu, là một ông già 72 tuổi, ngoài ai đau yếu để có may mắn qua khỏi bệnh bủn rủn tim, có một dáng đi nặng

ông và có tính hay do dự, luôn đeo kính râm dày để che giấu và bảo vệ công phẩm thì anh là sự ánh sáng. Ông sinh trong gia đình ở tỉnh Vĩnh Long, cha là một ông giáo và mẹ là người bán hàng, ông cũng trở thành một giáo viên, và sau đó là một thanh tra tiểu học, ông bước vào con đường chính trị ngay sau khi Thủ hiến Hai Chiếm đất, và được bổ nhiệm làm Chủ tịch Ủy Ban Hành Chánh Tỉnh Tây Ninh trước khi được chuyển vào chức vụ Thứ Trưởng Sài Gòn. Liên tục và không ngừng, với chức vụ xe đạp hay bằng một chiếc xe đạp cũ kỹ lo ngại và vấp, ông đi khắp nơi, đến với mọi người, với mọi yêu cầu có tính cách nhân đạo, ông cũng tiếp nhận những người nghèo hơn người giàu sang nên tất đó rất nhanh chóng được mọi người tin tưởng là một người bình dân. Ông chấp hành chức vụ này có 2 năm, và một lần nữa ông được ngoài chức vụ ông Diệm, ông vẫn bắt đầu năm 1961 vì đã ký tên vào một bản tuyên ngôn của Chính Phủ.

Năm 1964, ông Hoàng trở lại chính trị sau khi ông Diệm bắt các tướng lĩnh lật đổ. Ông được Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng chọn để làm Thứ Trưởng Chính Phủ, nhưng ba tháng sau đó ông bắt đầu phải từ chức vì áp lực của Phạt Tội và của tướng Nguyễn Cao Kỳ.

Sau thời gian 4 năm vắng mặt, năm 1967 ông lại có mặt trên chính trường, với tư cách là một cố vấn Tổng Thống, đi lập với Tướng Thiệu, nhưng không hề chấp trách cá nhân Tướng Thiệu trong thời gian tranh cử.. Nhưng vài tháng sau đó ông lại được Tổng Thống Thiệu triệu tập, một ông thành lập Chính Phủ. Sau nhiệm vụ lần cuối, ông mới thành lập xong Chính Phủ và ông là Thứ Trưởng. Nhưng đến tháng 8 năm 1969, Thứ Trưởng Trần Thiện Khiêm lại thay thế ông.

Đến năm 1971 ông được Tổng Thống Thiệu chọn để cùng liên danh cùng Tướng Thiệu và tất đó ông mới là Phó Tổng Thống. Có nhiệm vụ đầu tiên đến Sài Gòn theo đó thì trong tương lai lại đến lượt ông Hoàng phải chấp hành Tổng Thống, giao lại cho ông Trần Văn Lâm, Chủ tịch Thượng Viện., cùng với Tướng Trưởng Ngoại Giao trong thời kỳ hòa đàm Ba Lê, và với chức vụ này ông Lâm là một trong những người đã ký Hiệp Định Paris 1973..

Nh ng các tin đ n Sài Gòn n y th c h c n ph i đ c ki m ch ng l i. V nguyên th Qu c Gia m i n y, ng i mà tôi đã có đ p ti p xúc nhi u l n trong nh ng năm g n đây, m c đ u trong tình th c p bách, không ph i là ng i ch u l y quy t đ nh m t cách v i v , Trái l i, ông còn ph i có thì gi đ tham kh o, dò h i, ti p các nhân sĩ, các ngh sĩ, các dân bi u, các t ng lãnh, các nhà ngo i giao đ bi t đ c ý ki n t ng ng i , bi t đ c l p lu n c a h , v a cân nh c t ng kh năng tr c khi ông t ch c, v a ph i gi đúng m i hình th c th t c, đ ch n ng i nào mà ông nh n đ nh là có đ kh năng nh t, có th đ ng m nh nh t đ có th đ ng ra đàm phán v i k thù. Nhìn vào tu i tác c a ông, tình tr ng s c kh e c a ông, v i s nghiên c u ti u s c a ông, ng i ta có th suy đoán đ c ngay thái đ và cách x s c a ông. Là m t ng i có óc đ a ph ng c ng r n, đ c th m nhu n luân lý Kh ng M nh, l i đ c dào t o trên tr ng đ i, h p th m t n n công dân giáo đ c và toàn lo i văn ch ng tuy n l a (th vi n c a ông đ y sách c a tác gi c đ n Pháp), ông già c ng hòa c ng đ u, g t g ng và t m n y bi u l m t s g n bó v i truy n th ng và lu t l . N u có nhi u l n c i v ra trò cho th y ông có ch ng đ i T ng Th ng Thi u, hay n u ông th ng t cáo trên báo v tham nh ng và nh ng hành đ ng thái quá trong chi n tranh, nh ng ông không bao gi tán thành chuy n th ng l ng v i c ng s n mà lúc nào ông cũng kh ng kh ng g i "b n xâm l c Mi n B c" (nguyên tác: Tonkinois). Là ng i gi Hi n Pháp , n u đ c ch đ nh ph i xúc ti n vi c th ng l ng v i k thù, ông nghĩ là ông ph i thi hành trong khuôn kh c a th ch mà ông có b n ph n ph i g n gi .. "Phía bên kia" hình nh không s n sàng đ cho ông thi hành đ u đó m t cách d dàng đâu.

Ch vài gi sau khi ông H ng nh n ch c, Hà N i đã x ng g ng nói rõ
quan đ m c a h :

- "S t ch c c a Nguy n văn Thi u ch là m t m u m o, m t toan tính chánh tr nh m duy trì ch đ Thi u mà không có Thi u. Th t s không có gì thay đ i h t, và đ ng nhiên cu c chi n v n ph i đ c ti p t c".

Vì lợi ích thì cộng sản không có một lý do nào để đi đến một thỏa hiệp. Họ luôn luôn nhận mình là họ chiếm đứng trên ba mặt trận: quân sự, chính trị và ngoại giao. Trên phương diện quân sự, họ đang thất bại. Nhưng Sài Gòn cũng vẫn còn vài đơn vị có khả năng bám chặt trận địa, và Miền Đông sông Cửu Long vẫn chưa hề hạ gục. Nhưng vậy, vì không muốn chiếm một phần đất Miền Nam để nát, họ muốn thúc đẩy tiến trình của một sự sụp đổ của Chính Phủ hiện tại trên phương diện chính trị, để đi đến một sự thay đổi thành phần của một Chính Phủ mới có thể ra lệnh cho quân đội ngừng bắn, giúp mở toang cửa thị trường Sài Gòn và Miền Đông sông Cửu Long cho hệ thống thị trường vào mà không cần phải chiếm đứng.

Cuộc đấu tranh chính trị để cộng sản đưa lên hàng đầu: có nghĩa là cộng sản muốn đẩy lùi các Hiệp Định Pháp của một Chính Phủ hoàn toàn không có một nguyên tắc nào mà họ gọi là "bè lũ Miền Thiểu số". Nhiệm vụ chính của "những các hòa bình" đó là để đi vào khuôn khổ dành cho sự ra đời của một "Hội Đồng Quốc Gia Hòa Hợp và Hòa Giải" mà theo Hiệp Định Paris Hội Đồng này sẽ soạn thảo cho cuộc bầu cử.

Theo Hiệp Định Paris thì Hội Đồng này sẽ gồm có ba thành phần (CPLTCHMN, Sài Gòn, và lực lượng trung lập), cộng sản sẽ không gặp một điều kiện bất lợi nào mà chỉ hoàn toàn có lợi cho họ khi họ bám chặt vào phương thức hợp pháp này. Làm cho để các tiến bộ của Sài Gòn như vào sự phân hủy của vũ khí và sự biến đổi của nguyên tố Miền, cộng sản đang rất thích chèn ép và áp đặt điều kiện vào Sài Gòn (họ muốn chèn ép ai thì chèn ép, muốn lo ngại bất nguyên tắc nào không thích hợp với họ thì lo ngại bất). Họ cũng tỏ cho mình có quy định kiểu đó để lừa gạt nhân vật trung lập "tin cậy được" để đưa vào đội ngũ của họ trong Hội Đồng Hòa Hợp Hòa Giải Quốc Gia tiếp theo. Nhưng vậy, trên phương diện "hình thức", Hiệp Định Paris sẽ coi như để tôn trọng, không ai có thể chê trách là cộng sản đã không thi hành đúng đúng trong Hiệp Định Paris trên phương diện chính trị. Và như vậy họ cũng bắt đầu để các nhà phê phán thu hút lợi ích cho họ để vì lợi ích của họ, bắt đầu để các cộng tác của các nhà ngoại giao ngoại quốc đang lo ngại không tránh được một trận chiến đấu máu trong thị trường Sài Gòn.

Trong hi&#n t&#i, v&#i nh&#ng m&#c c&# khó khăn, nh&#ng nhà chánh tr&# c&# a Mi&#n Nam đang bàn cãi nh&#m tìm m&#t ng&#&#i đ&#i tho&#i kh&# dĩ có th&# đ&#&#c phía c&#ng s&#n ch&#p nh&#n. T&#ng Th&#ng H&#ng v&#a b&#t đ&#u t&# thi&#n chí c&#a mình b&#ng cách ch&#p nh&#n s&# t&# nhi&#m c&#a "Chánh Ph&# chi&#n tranh" v&#a m&#i đ&#&#c v&# T&#ng Th&#ng ti&#n nhi&#m ch&# đ&#nh cách đây 12 ngày. Bây giờ Ông đang c&# g&#ng liên l&#c v&#i nh&#ng lãnh t&# khác c&#a Mi&#n Nam và v&#i nh&#ng nhà ngo&#i giao M&# và Pháp &# Sài Gòn , đ&# ti&#n hành m&#t s&# thay đ&#i đ&#&#ng l&#i chánh tr&# mà phía c&#ng s&#n đòi h&#i. Nh&#ng ông T&#ng Th&#ng già n&#y v&#n c&#ng r&#n không ch&#u t&# ch&#c:

- "Tôi không có quy&#n bu&#ng b&# tính cách h&#p pháp c&#a Qu&#c Gia n&#y (m&#t đ&#i u mà ông th&#&#ng nh&#c đi nh&#c l&#i) đ&# trao cho m&#t nhân v&#t không đ&#&#c dân chúng b&#u lên. Thay vì chuy&#n giao quy&#n hành và trách nhi&#m m&#t cách b&#t h&#p pháp, tôi mu&#n thành l&#p m&#t tân Chánh Ph&# h&#n h&#i, không có m&#t đ&#u &#n nào v&# đ&#&#ng l&#i tr&#&#c kia, đ&# h&# có đ&#y đ&# quy&#n hành mà đàm phán v&#i bên kia. "

Trong s&# tay c&#a T&#ng Th&#ng H&#ng, th&#y có tên c&#a ba ng&#&#i có th&# là Th&# T&#ng, c&# ba đ&#u là ng&#&#i Mi&#n Nam , ông Tr&#n văn L&#m, ông Nguy&#n văn Huy&#n, và t&#ng Tr&#n văn Đôn. Ông đã ti&#p c&# ba ng&#&#i , tu&#n t&# t&#ng ng&#&#i m&#t.

- Ông Tr&#n văn L&#m, là ng&#&#i sanh tr&#&#ng &# Ch&# L&#n, 62 tu&#i, đ&#u tròn tr&#a tóc ch&#i n&#m xu&#ng th&#t k&# l&#&#ng, g&#&#ng m&#t r&#t th&#n nhiên. Ông là m&#t nhân sĩ ung dung, t&# tin, v&#i m&#t t&# th&# hay giúp ng&#&#i . Ông đã h&#c D&#&#c &# Hà N&#i và có m&#t s&# v&#n li&#ng khá l&#n nh&# s&#n xu&#t và bán thu&#c tây. Ông đã t&#ng là Th&#ng Đ&#c Nam K&# , Ch&# T&#ch Qu&#c H&#i L&#p Hi&#n, Đ&#i s&# VNCH &# Úc Châu, và sau đó là T&#ng tr&#&#ng Ngo&#i Giao, và v&#i t&# cách n&#y ông là ng&#&#i đã ký vào Hi&#p Đ&#nh Paris 1973, nh&#ng sau đó ông b&# T&#ng Thi&#u bãi nhi&#m ch&# vì T&#ng Thi&#u không thích c&# ch&# c&#a ông khi ông ôm bà Nguy&#n th&# Bình vào lúc ký Hi&#p Đ&#nh và g&#i bà B&# Tr&#ng Ngo&#i Giao c&#a CPLTCHMN b&#ng " bà ch&# thân yêu".

Đến lúc bắt đầu làm Chủ tịch Thành Thị trấn Ng Vi vào cuối năm 1973, đến lúc người M tích cực công nông, kể từ lúc đó ông đã công nông thái độ đến lập đi về ông Thiệu, và giới một kho nông cách nào đó với nông viên đến liên quan đến chánh trị, một thái độ cũng không khó gì lắm, so với công tác quần thể công viên làm ăn riêng của mình, công tác này coi như đã chiếm giữ một vị trí gì của ông - nhất là ngân hàng của ông, một ngân hàng rất thịnh vượng -

- Ông Nguyễn Văn Huyền: 61 tuổi, tiến sĩ luật học, một luật sư có tài. Sinh trưởng ở Miền Tho, ông là một người rất liêm khiết và đến lúc mới người kính trọng. Ông là lãnh đạo nông nghiệp công giáo Miền Nam (ôn hòa hòa hòa nông nghiệp công giáo tại Miền Bắc vào), là bạn thân với Đức Cha Nguyễn Văn Bình, Tổng Giám Mục giáo phận Sài Gòn. Ông có một đời sống rất khắt khe, rất xứng đáng, tận tụy hết sức mình với Đạo giáo, và công viên của Quốc Gia. Là Chủ tịch Thành Thị trấn Ng Vi từ 1967 đến 1973, ông tích cực đến phần đi với các sự kiện ở Miền Pháp theo ý của Tổng Thống Thiệu để giúp ông ta đến ra ngoài các thêm một nhiệm vụ khác. Ông tuyên bố ngay lúc đó :

- " Sự chấp thuận bạn văn đó, như vào nông áp lực không thể chấp nhận đến, kèm theo nông "bao thủ" đến phân phát... đã đến hết hy vọng của nông nghiệp trong chúng tôi lúc nào công vụ đóng góp vào công tác xây dựng một nền dân chủ thật sự cho đất nước " .

Sau đó ông tham gia phong trào "chúng tham nhũng" của linh mục Thanh và từ đó lúc nào ông cũng kêu gọi sự tích cực của Tổng Thống Thiệu.

- Trung tướng Trần Văn Đôn: 58 tuổi, sinh trưởng và đến lúc đào tạo bên Pháp. Ông thuộc một gia đình công nhân và có uy tín ở Miền Nam. Cha ông là một người tình nguyện trong Thành Chiến tranh Nhật, đã học Y Khoa ở Bordeaux, và vô dân Pháp. Khi trở về Việt Nam, ông nổi danh trong việc hành nghề ở Sài Gòn, trở thành một nhân sĩ có tên tuổi của thành phố, và đến lúc các vị Toàn Quyền người Pháp ở Miền Nam che chở và thành công xuyên tạc kiện. Là bạn thân của lãnh đạo Nam Việt Trần Văn Hữu, Thành Tổng đến ưu tiên của Việt Nam

Công Hòa, ông được cử làm cố vấn của Thủ Tướng Nguyễn Hữu Bộ nhiệm ông làm Thứ Trưởng Bộ Ngoại Sự Sài Gòn Chín, và sau đó làm Đại Sứ Liên Đồn. Nhưng vì ông quá thân thiết với Đại sứ Pháp Anh Quốc (ông Massigli) đến nỗi ông thường xuyên tiếp nhận những chuyện mật kín của Việt Nam, cho nên Thủ Tướng Nguyễn Hữu Bộ yêu cầu phải chuyển ông sang làm Đại sứ ở La Mã (Ý để dễ dàng)..

Vào năm 1956, một nhiệm vụ quan trọng của dân tộc Miền Nam đã nghiêm khắc phê phán ông, khi ông ta vì muốn được sự trợ giúp của Tổng Thống Diệm, kẻ thù của người bạn cũ của ông mà tìm kiếm sự giúp đỡ của Pháp. Thái độ có tánh cách chống đối này đã làm cho người ta hiểu rõ hơn về những hành động liên tiếp và mâu thuẫn của ông, Trần Văn Đôn, lúc nào cũng bị ám ảnh về một "sự thành công" nào đó. Con người mạnh mẽ như ông có thân hình đẹp trai, với những nét thanh bai, tao nhã và quý phái, ông Trần Văn Đôn là một tướng lĩnh chính trị hơn là một chỉ huy quân sự. Thành công trong những công việc và trong những cuộc vận động ở Campuchia, những nghị quyết và sự thăng quan tiến chức của ông phần lớn nhờ vào sự giúp đỡ mà ông biết giành được qua những hành động núp bóng của mình.

Cựu sinh viên sĩ quan trường đào tạo sĩ quan Saint Maixent (Pháp), sau đó trở thành quân sự Tông (Bộ Công Vụ), trung úy André Trần Văn Đôn bắt đầu đi lên từ các văn phòng Phủ Thủ Tướng (Xuân, Hữu và Diệm). Vào năm 1956, tình hình ông một hồi sự kính trọng của tất cả những người bạn cũ người Pháp và của những người bạn trong quân đội, khi vì muốn làm vui lòng ông Diệm, ông đã chấp thuận sự "thiếu hụt những tàng tích quân sự trong thời gian thu thập dữ liệu sự trợ giúp của người Pháp". Ngày hôm đó, tướng Trần Văn Đôn đã cho một hồi những cuộc họp và huy động của quân đội Pháp bằng cách đích thân châm lửa vào cửa. Bà chấp thuận của ông phần lớn vì hành động và cách của ông, đã phải tát cho ông hai tát nên thân. Về sau này, vì ông đã quay lưng lại với bạn bè và người bạn của Pháp của mình, tướng Đôn lại đi tham gia vào cuộc hành sát Tổng Thống Diệm, người đã cho ông quá nhiều danh vọng và đã bị nhiệm ông làm Tổng Tham Mưu Trường Quân đội Việt Nam Công Hòa.

Tướng Đôn đã tham gia sau đó vào tất cả các biến chuyển chính trị Miền

v n không t bàn chân.

Là m t ng i quy n r may m n, ông Đôn còn đi đ n hành đ ng ve vãn và thân thi n v i m y ông ch ng kh d i mà ông ta l ng g t đ c m m y bà v nh d - nh ng ông khôn khéo v n gi đ c gia đình c a mình nguyên v n và êm m. M y đ a con c a ông cũng đ c giáo d c t t nh ông, h c hành cũng r t t t và v n r t m c kính tr ng ông.

Trong khi T ng Th ng H ng ti p t c thăm dò và th thành l p m t Chánh Ph v i s góp ý c a các ông Tr n văn L m, Nguy n văn Huy n và Tr n văn Đôn, thì ng i ta chú ý nhi u h n v nh ng c g ng ngo i giao h ng v m t n n "hòa bình qua th ng l ng" h n là v tình hình quân s th t tình đang r t nguy k ch. Góp m t nh nh ng nhà trung gian hòa gi i đ c l c nh t, là ng i Pháp, h gi nh ng s ti p xúc v i t t c các Bên trong cu c chi n, không riêng gì Sài Gòn, mà c ả Paris và Hà N i.

Thái đ và hành vi sau cùng c a Chánh Ph Pháp đã có m t ti ng vang nào đó trong th đô Mi n Nam , đó nhi u nhà trí th c t ng r ng Paris đã l p kho ng tr ng do Hoa K b l i.

Đ i v i m t dân t c đang lo s s b b r i th t s , s ki n mà đi n Élysée kêu g i (nguyên tác :inviter :m i) ng i Pháp hãy l i Vi t Nam , hình nh là m t b ng ch ng cho th y là m i vi c r i s không k t thúc b ng m t cu c tàn sát, hay t m máu đầu. T t c dân chúng Sài Gòn đ u nh m vào ông Đ i s Pháp Mérillon, Ng i nh thó, g y, nh ng nóng tính, tóc đen , ông Mérillon có c p m t tròn sáng ng i d i c p kính râm. Ông là c u sinh viên tr ng E.N.A., năm 1970 đã n i b t và đ c d lu n chú ý trong lúc chi n cu c "tháng chín đen" Jordan đang h i kh c li t . Lúc b y gi ông đang là Đ i s Pháp th đô Amman, ông đã b ti n ra b t ch p t n hao đ lo chuy n th c ph m và thu c men đ n cho dân chúng, cho nh ng ng i ngo i qu c đang b phong t a k t trong vòng chi n, và cho nh ng con tin đang b du kích Palestine c m gi .. Táo t n h n d i c n m a đ n và r c k t, ông đích thân đ ng ra h ng d n các phi công c a các phi c c u vi n đáp xu ng phi tr ng. .

Là một nhà ngoại giao bất chấp hết thảy, thà ông mất sức mi nhỡ và quần kaki dài hơn là đừng đừng có thụt cà vạt, ông hằng say làm việc như không để ý đến chuyện ăn uống, nên đôi lúc có những cơn nóng giận bất thường. Các công sự viên của ông thường nói về ông :

- " Ông rất tinh, có thói quen nhìn kẻ tình hình và phán đoán con người qua vài câu bèn nhón và nhanh gọn, ông tự biết mình là một người thông minh và không bị qua mặt của họ nào để chúng mình đi u đó ".

Những người Pháp làm tuấn ở đây nhón thấy ông đã "tặng công" nhân viên của Tòa Đồi Sĩ, để làm tăng giá trị cho việc của ông hơn là muốn có một sự hiểu hiểu thật sự cho công việc, và họ nhún vai phê bình thêm:

- " Ông ta khuỷu đừng nhón quá, làm nhón quá, coi chúng ông ta sẽ có nguy cơ trèo cao té nhón đó !"

Thật ra, từ mấy ngày nay, ông Jean- Marie Mérillon đã tỏ ra rất năng động. Tin chắc là cái giá phải trả cho một cuộc "chiến đấu trong danh dự" của Sài Gòn sẽ thật sự rất đắt, nên đi u lo lắng để u tiên của ông là phải cố tránh không để cho thế đô bắt đánh chiếm. Muốn được như vậy, ông hình dung ra một sự để căn cứ trên một ý nghĩ thật giản dị :

-phải để cho được sức lực của Tổng Thống Hoàng và thành lập một Hội Đồng Hòa Hợp Hòa Giải với những nhân vật thuộc "thành phần thứ ba".

Hội đồng này chỉ cần tồn tại trong vòng hai hay ba tuần lễ mà thôi. Một thời gian trì hoãn. Muốn được như vậy, là ông phải làm cái mà ông gọi là "sự bất động của họ" của ông già Hoàng; phải cố thuyết phục cho đến cùng

Chúng tôi cũng không thể nói rằng việc này là đi u hoàn toàn vô ích; và cũng không hòa giải các nhóm "đội lập pháp" vì lúc nào họ cũng chia rẽ với nhau. Việc này cũng là ông bắt đầu tiến hành những cuộc họp kín đáo khó khăn rồi trở thành một hội kín khi mà mọi người trôi qua là mọi người áp lực của các công nhân càng ngày thêm lên.

Hà Nội và mọi xác định những nhân viên lập pháp của họ :

- "Trong buổi máy chính quy định mọi sự để thành lập ở Sài Gòn , không để có một bất cứ người nào đã ở trong bè cánh của Thiệu, có nghĩa là những người đã họp tác chặt chẽ với Thiệu để chúng phá quy định của Quốc Gia, kéo dài cuộc chiến và phá hoại Hiệp Định Ba Lê. "

Với những lời tuyên bố này, dường như ngoài ông Trần Văn Lâm, dường như kim chỉ nam của những Viên và những Trần Văn Đôn, Phó Thủ Tướng kiêm Trưởng Bộ Phòng của Chánh Phủ "chiến đấu", tuy đã tiến hành những việc còn là "xét lý những việc". Về phía ông Nguyễn Văn Huyền, ông đã tiến hành không những để những lập Chánh Phủ bằng một lời tuyên bố rất giản dị "Trong lúc tình hình của chúng ta có một số đoàn kết Quốc Gia rằng rồi, với tiến cách một người lãnh đạo công giáo, tôi sẽ nhanh chóng bị phê phán là muông dân lập "Chánh Phủ tôn giáo " Do vậy lời bắt đầu của những sự kiện... , mà ông Mérillon hỏi chua chát gì đó là "những trò chơi viển vông" .

Tin tức về một trận đấu và thất bại đáng lo ngại.. Một số đơn vị của Chánh Phủ đang thiêu đốt. Về những Tây Ban của thủ đô, trung đoàn bộ binh thuộc số đoàn 25 đang phòng thủ một giao lộ rất quan trọng là Gò Dầu Hạ , chỉ còn có vài trăm người ngày đầu tiên cho các khẩu pháo 105 và 155 ly. Trên một trận ở những Đông, sự phân của chiến trận chỉ tùy thuộc vào sự yểm trợ của Không quân chiến thuật..Tin tức rằng những cuộc bàn cãi dài dòng của các chánh trị gia và các nhà ngoại giao còn phải kéo dài trong vài ngày nữa, nên tôi muốn đi trở lên một trận hơn.

M VI T NAM i! Dân Ta Có T i Tình Gì? - Ch ng 17

Tác Giả: Pierre Darcourt - D ch gi : D ng Hi u Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 12:01
